

Ἐφημερίδα, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει ἐγχειρισθῇ πρὸς τὴν γυναικα τοῦ ἐναγομένου.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 11 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ἡλιάδης.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματέως Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 1689. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Πεὶδὴ οἱ Κ. Χ. Δημήτριος Ἀντωνίου καὶ Κυριακῆς Πανταζῆ Ἕλληνες, νεοκλήστες εἰς τὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰω. Πασδέκη Ἑλλήνος πολιτικὴν διαφοράν, καὶ λαβόντες κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὑπ' Ἀρ. 1626 (26) τῶν 20 Αὐγούστου 1832, θεμελιωμένην εἰς Φοινίκας περίπου τῶν τριχίοντα ἐπὶ χιλιάδων Ἀρ. 37000, ἀνέφερον μὲν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1128 ἀναφορᾶς τῶν τῆς χθεςινῆς ἡμερομηνίας, ὅτι ὁ δραπετεύσας ἐν Σκιάθῳ ἀντιδίκος αὐτῶν κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 24 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σκιάθου τῶν 3 Σεπτεμβρίου 1832, πρὶν ἐκτελέσει τὴν μνησθεῖσαν ἀπόφασιν, ἀπῆλθεν εἰς Ζαγοράν, ἵνα ἐκπωλήσῃ πρὸς βλάβην αὐτῶν ἅπαντα τὰ ἐκεῖσε ἀκίνητα κτήματα ἰδικά του καὶ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Μήτρου Πασδέκη καὶ παρ' αὐτοῦ κληρονομηθέντος· ἐζητήσαντο δὲ, ἵνα εἰδοποιηθῶσιν ἐπισήμως διὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου τόσον οἱ ἐπίτροποι τῶν χωρίων τῆς Ζαγορᾶς (Βεκίλιδες) εὐρισκόμενοι εἰς Βῶλον, ὥς καὶ αἱ Δημογεροντίαι τῶν κοινοτήτων ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Λαυρεντίου, Δράκας καὶ Νεοχωρίου, ἵνα μὴ συγχωρήσωσιν εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν Ἕλληνα νὰ κάμῃ ὅποιανδήποτε πώλησιν ἐκ τῶν μεσεγγυωμένων παρ' αὐτῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Μ. Πασδέκη· 2, ἵνα μὴ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ὅσολον, ἀφ' ὅσα ὀφείλουν εἰς τὸν ἀποθανόντα Μῆτρον, ὡς μεσεγγυόμενα· καὶ 3, ὅτι διαμαρτύρονται ἐπισήμως ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἔγγραψεν ἀπὸ τὴν σήμερον κτήματα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, ἢ ὅτι ἐπλήρωσε χρεῖματα ἀφ' ὅσα ὀφείλει, ἕως ὅτου δυνήθῃσι νὰ τρεῖσι πρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐκεῖσε Προξένους τῆς Συρμαχίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως·

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος αὐτοῦ εἰς ὅποιον ἀνήκει,

1 Ὅτι ἐπιβάλλεται μετέγγυον ἀπὸ τὴν σήμερον παρὰ τῶν Κ. Χ. Δ. Ἀντωνίου καὶ Κυριακῆς Πανταζῆ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Ἰ. Πασδέκη καὶ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Μ. Πασδέκη, κειμένων εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ζαγορᾶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς χρημάτων παρὰ τῶν διαφόρων κοινοτήτων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, δυνάμει τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως καταδικάζουσης τὸν Ἰω. Πασδέκην καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος Μ. Πασδέκη εἰς τὴν πληρωμὴν φοινίκων περίπου τῶν 37000·

2 Ὅτι οἱ αὐτοὶ διαμαρτύρονται ἐπισήμως ἐναντίον οὐτινος ἤθελε διαλύσει τὸ μετέγγυον αὐτῶν, δηλ. ἤθελε ἀγοράσει ἀπὸ τὰ ρηθέντα ἀκίνητα κτήματα, ἢ ἤθελε πληρώσει τὰ ὀφειλόμενα παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰω. Πασδέκην καὶ τὸν ἀποθανόντα ἀδελφὸν του Μ. Πασδέκην μετὰ τὴν δημοσίευ-

σιν τοῦ παρόντος, ἵνα δώσῃ λόγον ἐνώπιον τῆς ἀνηκούσης Ἀρχῆς·

3 Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ κατ' αἴτησιν τῶν ρηθέντων διὰ τῆς Ἐθν. Ἐφημερίδος πρὸς γνῶσιν οὐτινος ἀνήκει, καὶ ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν ἀποσταλῶσι τόσον εἰς τοὺς Βεκίλιδες τῆς Ζαγορᾶς εἰς Βῶλον, ὅσον καὶ εἰς τὰς Δημογεροντίας τῶν κοινοτήτων τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Λαυρεντίου, Δράκας καὶ Νεοχωρίου, αἵτινες παρακαλοῦνται παρὰ τῶν ρηθέντων νὰ τὸ δημοσιεύσωσι διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ἡλιάδης.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματέως Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 1199. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον

Διακηρύττει,

Ὅτι ἀτίθεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν Βριγαντίνον, ὀνόματι Ἀριστείδης, τοῦ πλοιάρχου Ἀριστοδούλου Γ. Ἀποστόλη, χωρητικότητος τόνων Ἑλληνικῶν 168, μ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα πραγματα ὡς ὁ ἐπόμενος κατάλογος, ἐκτιμηθέντα ὁμοῦ μετὰ τὸ σκάφος αὐτοῦ διὰ Γρ. 32110.

Ἡ πρώτη διακήρυξις τῆς δημοπρασίας θέλει γένει τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα καταχώρησιν τοῦ παρόντος προγράμματος, ἡ δευτέρα, μετὰ δεκατέσσαρας ἡμέρας ἡμέρα Κυριακῆ, καὶ ἡ τρίτη καὶ τελευταία, ὕστερον ἀπὸ δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν δευτέραν διακήρυξιν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ὅτε θέλει τελειώσει ἡ πώλησις ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ πλείοντος προσφέροντος.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος, καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς ἀγορᾶς ταύτης.

Κ α τ ἄ λ ο γ ο ς.

Τὰ δύο ἄλμπουρα καθὼς εἶναι μετὰ ταῖς ἀντέναις τέσσαρες, μετὰ τέσσαρα πανία παλαιὰ, ἓνα τρίγωνον καινούργιον, καὶ ἐν τόπι πανὶ, δύο παπαφίγγοι παλαιοί, μία μπούμα παλαιά, ἓνας φλόκος παλαιός, μία κουρτελάτσα παλαιά, δύο ἄγγυραι μετὰ ταῖς γούμεναις των, μία πριμάτσα, ἓνα καθαλάργανον, μία ταρέσα τοῦ καριναρίου, ἐν σχοινὶ τοῦ μάντου, δύο μαντάρια τοῦ παπαφίγγου, πέντε βουτσῖα τοῦ νεροῦ, τέσσαρα νεροθάρελα, δύο μαστέλα, μία τρόμπα μετὰ ὅλον τὸ τακίμιτς, ἓνας χειρόμυλος, μία σκεπαρνιά, ἓνα σαφάκι τοῦ νεροῦ, ἐν ῥογὶ τοῦ λαδιοῦ, μία ἀντένα ρεσπέτο, δύο σημάκι ἢ μία Ἑλληνικὴ καὶ ἡ ἄλλη Ρωσικὴ, δύο γερδέλια, ἑπτὰ μαναβέλαις τοῦ ἐργάτη, δεκατρεῖς μακαράδες, ἓνα πεσκαδούρον, δύο παστικίαις, ἐν σκεπάρνι, ἐν πριόνι, δύο ρυτάρια σιδερένια καὶ ἐν ζυλινον, δύο μουσαμάδες, ἐν καζάνι τοῦ φουγάρου, ἐν τήγανι, μία ματῖα, δύο φανάρια, δύο τρομπαραίαις, ἐν καντάρι, ἐν μετζαρόλι καὶ μενούτα δύο, δύο μπούσουλαις, πέντε ζύστραις, μία πορνά, τρεῖς σέσολαις, μία μπαρκέτα, τέσσαρα τσανάκια ζυλινά, ἐν χυμῶνι, μία βάρκα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS

Ἐν Νεαπόλει, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1832.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Παύλου τοῦ Προέδρου Κ. Π. Ηλιάδου,

Ἀναγνώσας τὴν ὑπ' Ἀρ. 310 ἀγωγὴν τοῦ Κ. Χρήστου Φαρίνα ἀποτακτικῶς τῶν 13 Ἰανουαρίου 1831, δι' ἣς ἐνόησαν οἱ Κ. Πατριάρχης γέρων τοῦ ἀποθανόντος γνησίου ἀδελφοῦ τοῦ Κώστα Φαρίνα, ὡς κατακρατούσαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ἐξαίτεται συγγενῶς, ἐν ἀγνωριστῇ ὡς νόμιμος καὶ μόνος κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος, παρουσιάζων ἐπ' αὐτῷ τὸ καὶ μαρτυρικὸν τῶν συμπολιτῶν τοῦ Κ. Νικολάου Χριστοδούλου, Ἀναστασίου Φιλίππου καὶ Μιχαὴλ Παπᾶ Στέρ-
γίου Ἀσπροποταμιτῶν τῶν 10 Φεβρουαρίου 1831, καταχωρηθεῖσιν ὑπὸ τὸν Ἀρ. 58 τῶν πράξεων τοῦ δημοσίου Μνη-
μῆνος Σκοπέλου ἐπομένως,

Θεωροῦν,

Ὅτι, προσκληθέντες δυνάμει τῆς ἐν χρήτει Πολ. Διαδικασίας οἱ ἀπίντες συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Κώστα Φαρίνα, ἂν ὑπάρχωσι, διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 366 καὶ 919 προγραμμάτων τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῶν 16 Μαρτίου 1831 καὶ 16 Ἰανουαρίου 1831, καταχωρηθέντων, τοῦ μὲν εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 27 φύλλου τῆς Ἐθν. ἐφημερίδος τοῦ 1831, τοῦ δὲ εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 4 φύλλου τῆς Ἐθν. ἐφημερίδος 1832, ἐν ἀπεντάτῳ ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ ρηθέντος Κρ. Φαρίνα ἐντὸς τῆς περὶ καταχωρημένης ἀπὸ τὸν νόμον προθεσμίας, δὲν ἐνεφανίσθησαν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς,

Ἀποφίνεται.

Ἄ. Ὁ Κ. Χρήστος Φαρίνας, ἀδελφὸς τοῦ ἀποθανόντος Κώστα Φαρίνα, ἀγνωρίζεται ὡς νόμιμος καὶ μόνος κληρονόμος αὐτοῦ.

Β'. Ἡ παρούσα ἀπίρκει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθν. Ἐφ., καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἐν δὲν γένῃ κἀμμία ἀντίρρησης.

Γ'. Ὁ Κ. Κρ. Φαρίνας δύνανται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν μηνῶν νὰ κάμῃ χρῆσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅσα τὸ Ἀρ. 508 τῆς ρηθείσης Διαδικασίας διατάττει.

Δ'. Τὰ εἶδη τῆς παρούσης ἀπορίσεως, ὡς καὶ τῆς ἀνηκίστης διαιρέσεως αὐτῆς μ' ἐπικύρωσιν ἀντιγραφῆς, συνιστάται εἰς ρ. 3, εἶναι εἰς ὄρατος τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος καὶ

Ε'. Ἀντίγραφα νὰ κοινοποιηθῶσι πρὸς οὓς ἀρτῇ δι' ὁδηγίαν των.

Ἐξεδόθη ἐν Σκοπέλῳ, τὴν ἑνδέκην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ηλιάδης.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματεὺς Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 1470.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἡ Κ. Ζωντὸς κόρη τοῦ Βασιλάκη Σκοπελίτου Χίτ ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπ' Ἀρ. 1028 ἐκθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς 4 Φεβρουαρίου 1832, ὅτι πρὸ γόνιμον ἐτελεύτησεν εἰς Σκοπέλου τινὲς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς αὐτῆς, δηλ. ἡ Καθερένικ Βασιλακίνα καὶ ὁ Γεώργιος Μπούρας, πρῶτος ἐξ ἀδελφῶν, τῶν ὁποίων καὶ δὲν ἔμεινεν ἄλλος τις κληρονόμος ἐκτὸς αὐτῆς· ὅθεν καὶ ἀπήγγελλε διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς τακτὴ δι' ἀπορίσεως τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸν νόμον.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν εἰδοποίησε τοὺς ἀπόντας ἀγνώστους κληρονόμους διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1032 προγραμμά-
ματός τοῦ τῆς 3 Φεβρουαρίου 1832, καταχωρηθέντος εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 2 φύλλου τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος τῆς 22 Ἀπριλίου 1832, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τοῦ αὐτοπροσώπου ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, ἂν ὑπάρχωσιν, ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διὰ τῆς Ἐφμ.

Μὴ ἐμφανισθέντες δὲ μέχρι τῆς σήμερον, καλοῦνται καὶ δευτέραν ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ παρόντος ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα· ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προσδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Τὸ παρὸν κηρυχθέν διὰ τοῦ ὑπηρετοῦ τῆς Ἀστυνομίας Σκοπέλου ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος· ἀντιγραφὸν δὲ αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν Σκοπέλου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 11 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ηλιάδης.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματεὺς Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 1469.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ὁ ἀπὸν πλοίαρχος Κ. Μιχαήλ, πέρκοιος Σκοπέλου, ἐναγόμενος πρὸς τοῦ Κ. Γ. Ἀθανασίου πέρκοιου Αἰγίνης ἀπὸ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1831 διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὅσας ἐπέρριπεν αὐτῷ ζημιῶν κτλ., δυστροπήσας ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 9 πολιτικῆς ἀπορίσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Σκοπέλου, ἐπροτάληθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 799 κλήσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1831, καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 18 φύλλου τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος τῆς 18 Ἰουνίου 1832, ἵνα, ἐμφανισθεὶς αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀπολογηθῇ κατ' ὅσα ἀνάγεται.

Μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ μέχρι τῆς σήμερον, καλεῖται καὶ δευτέρω ἐπὶ τούτῳ διὰ τῆς παρούσης ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα· ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προσδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν κτλ. δυνάμει τοῦ § 218 τῆς Πολ. Διαδικασίας.

Ἡ παρούσα, κηρυχθεῖσα δι' ἀστυνομικῶν ἀποστόλων ἐν μέσῳ τῆς πλατείας Σκοπέλου, θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα.

ἐλάβε τὸν σκοπὸν τοῦ 'να διώξῃ τοὺς ἀτάκτους στρατιώτας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ 'να εἰσαγάγῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν τακτικὴν. Τὸ σχέδιόν του ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Πόρταν· ἀλλ' οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀλβανῶν, εἰδοποιηθέντες, ἐπὶ τὴν Πόρταν πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ σχεδίου τούτου μετὰ τὸν Μεχμέτ Ἀλή-Πασα ἀρχηγὸν καὶ αὐτὸν τότε ἐνὸς μέρους τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων. Μία ἐπανάστασις ἐξεβράχθη, καὶ ὁ Χορ-εζ-Πασα ἐβιάσθη 'ν' ἀφήσῃ τὴν Αἴγυπτον. Τῆς ἐπανάστασις ταύτης γενόμενος ἀρχηγὸς ὁ Μεχμέτ Ἀλή Πασας, ἐρῶν τῆς νέας του τύχης μετὰ τὴν διαγωγὴν του κατώρθωσε ἀναγκαστικὴν καὶ οἰκειώσιν πρὸς ἑαυτὸν τὰ πλήθη τῶν ἄλλων, ὥστε οἱ πρόκριτοι, οἱ οὐλεμάδες, καὶ ὅλοι, ὅσοι εἶχον εἰς τὸν τύπον ἐπιρροήν, θέλοντες 'να προλάβουν ἔσθ' ἄλλοι, τὰς ἀναγκαστικὰς τῆς στρατιωτικῆς ἀκολασίας, προτετέθησαν εἰς τὸ μέρος του, καὶ τὴν εὐρον ὑπερασπιστὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς διοικήσεως. Δι' αὐτὴν του τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν Πόρταν ὑποταγὴν του, ἐπεκυρώθη εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν.

ΣΜΥΡΝΗ.

29 Σεπτεμβρίου. Μία Ἀγγλικὴ κορβέττα, ἐρχομένη ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔφθασεν εἰς τὸ φρούριον τὴν τετράδην, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔστειλε μὲ μίαν ἐρολκίδα τὰ γράμματά της εἰς τὴν Σμύρνην. Παρευθὺς ἐξεκινήθη ταχυδρόμος διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Συμπεραίνουν ὅτι ὁ λόγος εἶνε περὶ συμβιβασμοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Μεχμέτ-Ἀλή-Πασας προβάλλει εἰς τὴν Πόρταν.

— Ο Καρχ-Ὀσμάν-Ὀγλως, διαταχθεὶς 'να ὑπάγῃ, μετὰ τοὺς στρατιώτας, ἡμπορέσει 'να συνάξῃ, εἰς τὸ στράτευμα τῆς Ἀνατολῆς, ἐλάβεν ἀρτίως τὴν ἀδειαν τῆς Πόρτας 'να μείνουν εἰς τοὺς τόπους τῶν ἄχρι δευτέρας διαταγῆς· ἡ εἰδικαὶ αὕτη ἐπροξένισε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατόικους, καὶ συμπεραίνουν ὅτι, κἂν δὲν δεχθῇ ὁ Σουλτάνος τὰ περὶ εἰρήνης προβλήματα τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή-Πασα, αἱ ἐχθροπραξίαι τοῦλάχιστον θέλουν ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἀνοιξέως.

— Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Ρόδον ὅτι ὁ Τουρκικὸς στόλος ἀνέχθη ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Μαυροικίου, καὶ πρό τινων ἡμερῶν εὐρίσκετο εἰς τὰ πανιὰ κατέναντι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου· ἀλλ' οὐτ' ἀπὸ τὸ ἐν, οὐτ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐφαίνοντο συγκρούσεως σημεῖα· ὁ ἀνταποκριτὴς μας συμπεραίνει ἐκ τούτου ὅτι οἱ δύο ναύαρχοι ἔχουν διαταγὰς νὰ μὴ πράξουν τίποτε πρὶν μάθουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων. (Ἐφημ. τῆς Σμύρνης.)

Εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ τὴν Ρόδον, ἀναγγέλλουν ὡσαύτως, ὅτι οἱ δύο στόλοι συναπαντήθησαν, ὁ Τούρκος ὁμως ναύαρχος δὲν εἶχε προσταγὴν νὰ κτυπήσῃ.

Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς, κλυδωνιζομένη, ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά της πρὸς τὴν ἐνδοξὴν Γερμανίαν, καὶ, ἀπεικονομένη ἐκεῖθεν τῶν δεινῶν της τὸ πέρας, προλαμβάνει ἀγαλλομένη τὸ πλήρωμα τῆς χαρᾶς της, 'τί ἄλλο πλέον εὐάρεστον ἀκουσμα καὶ ἀνάγνωσμα παρὰ τὴν ἱστορίαν τῶν ὅσοι ποτὲ διέπρεψαν ὉΘΩΝΕΣ εἰς τὸ μέγα τοῦ κόσμου θέατρον;

Τὸ ὄνομα τοῦτο, προσηρισμένον νὰ λαμπρύνῃ τὰ χρονικά της ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, καθὼς ἐλάμπρυνε πρὸ ὀκτώ ἡδὴ αἰώνων τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Γερμανίας, εἰς μὲν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἀναφαίνεται πρὸς ὀλίγον ἅπαξ καὶ μῶν κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ· ἀλλ' εἰς τὴν μέσθ' ἡλικίαν, ὑπὸ τὴν διαδοχὴν τριῶν ἐφεξῆς ὁμωνύμων αὐτοκρατόρων, κατέχει ἐνδοξὸν θέσιν εἰς τὰ δίπτυχα τῆς

ἀθανασίας. Ἡ χριστιανικὴ, ἡ βασιλικὴ καὶ ἡ πολεμικὴ ἀρετὴ χαρακτηρίζουν ἐπίσης τοὺς τρεῖς διαδόχους τοῦ μεγάλου Καρόλου, πατέρα, υἱόν, καὶ ἐγγονόν, Ὁθωνας.

Ἀλλὰ τὴν μὲν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ Μάρκου Ὁθωνος, διαδόχου τοῦ Αὐτοκράτορος Γάλβας καὶ προκατόχου τοῦ Οὐίτελλίου, ὡς ἀναγομένην εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ μᾶλλον ἢ ἢ καὶ εἴη, καὶ χρηματίσασαν ἀντικείμενον τῆς ἱστορικῆς τοῦ Πλουτάρχου μούσης, ἐνόμισα διὰ μὲν τοῦτο προχειροτέραν, δι' ἐκεῖνα δὲ ὀλιγώτερον διαφέρουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, παρὰ τὴν ἱστορίαν τῶν τριῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Γερμανίας, τῶν ὁποίων, ἐπειθὴ παρεκτός τῆς ὁμωνυμίας, ἔχουν καὶ προγονικὴν οἰκειότητα μετὰ τὸν νέον μας βασιλέα, ἐπιθυμῶν καὶ νομίζων χρέος τοῦ ἑκάστος τῶν Ἑλλήνων νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς γένοας, εὐχαρίστως θέλει ἰδεῖ τὴν συνοπτικωτάτην ἱστορικὴν ταύτην ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν παρακχλεῖται ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐκδόσεως 'να καταχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἐφημερίδα.

Ὁθων ὁ Α', Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὁ ἐπικληθεὶς Μέγας, διεδέχθη τὸν πατέρα του Ἑρρίκον τὸν Α' εἰς τὰ 936 ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ ἐσέφθη μετὰ πανηγυρικὴν καὶ ἀσυνείθιστον ἀκόμην ἕως τότε μεγαλοπρέπειαν εἰς Ἀκουίσγραν, χρισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Μογουντίας, προκριθέντος δύο ἄλλων Ἀρχιερέων.

Εἶχεν ὅλα τὰ μεγάλα προτερήματα τοῦ πατρὸς του, καὶ περισσοτέραν θέλησιν νὰ τὰ καταστήσῃ δραστηριώτερα. διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ τῶν ὑποτελῶν ἡγεμόνων τῆς Αὐτοκρατορίας ἐδοκίμασαν νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν του· μετὰ τὴν ἀνδρίαν ὁμως καὶ φρόνησιν του κατώρθωσεν ὅχι μόνον τὰς ἐσωτερικὰς ταρχὰς νὰ καθησυχάσῃ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἐξωτερικοὺς πολέμους νὰ διαπυλεμήτῃ ἐνδοξῶς.

Καὶ πρῶτον ἐστρατεύσας ἐναντίον τοῦ Δουκὸς Βοημίας τὸν μὲν πόλεμον τοῦτον παρέδωκεν εἰς τὸν Σάξονα Ἑρμάννον· ὅστις τὸν ἐτελείωσεν εὐτυχῶς μετὰ δεκατέσσαρας χρόνους· αὐτὸς δὲ, φυγαδεύσας τῷ 937 ἔτει τοὺς δύο ἀπειθεῖς υἱοὺς τοῦ ἀποθανόντος Δουκὸς τῆς Βαυαρίας, παρέδωκε τὸ δουκάτον τοῦτο εἰς τὸν θεῖόν των.

Κατευνάσας ἀκολουθῶς τὰς ἐν Φραγκονίᾳ ἐκραγείσας ταρχὰς, κατεδίκασε τὸν μὲν πρωταίτιον αὐτῶν Δούκα Ἐβεράρδον νὰ τὸν δώτῃ πρόστιμον ἱκανὴν ποσότητα ἵππων, τοὺς δὲ συναίτιους τοῦ νὰ μετακομίσουν ἐπ' ὤμων κτύλους εἰς Μαγδεβούργον τὴν πόλιν, ἀτιμίαν συνήθη ἑκπαλαί εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Εἰς τὰ 938 ἐπαναστὰς ὁ Θαγκέμαρος, ὁμοπάτριος ἀδελφός του, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τὸν Ἐβεράρδον, ἐξουσίασε φρούριόν τι εἰς Βεστροφλίαν· ἀλλ' οἱ Σάξωνες, διαμεινάντες πιστοὶ εἰς τὸν Ὁθωνα, τοῦ παρέδωκαν τὸ φρούριον, καὶ ὁ μὲν Θαγκέμαρος ἐφονεύθη, ὁ δὲ Ἐβεράρδος, συγχωρηθεὶς διὰ μεσιτείης τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Μογουντίας, ἐξωρίσθη εἰς Ἰλδελάν.

Ἀπολυθεὶς ὁμως ἐκεῖθεν μετὰ κειρὸν, ἠνώθη μετὰ τὸν δυσσεβημένον Δούκα τῆς Λοθαριγγίας, καὶ τὸν δεύτερον ἀδελφόν τοῦ Ὁθωνος Ἑρρίκον· ἀλλ' ἐνῷ ἡτοιμάζοντο νὰ ἐκλέξουν νέον βασιλέα τῷ 939, ἐφονεύθη μὲν ὁ Ἐβεράρδος, ἐπὶ αἰγῇ δὲ ὁ Δούξ τῆς Λοθαριγγίας, τὸν δὲ Ἑρρίκον ἐσυγχώρησεν ὁ ἀδελφός του.

Τότε μόλις εὐκαιρήσας ὁ Ὁθων νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων του, ἐπηρεαζομένων ἀπὸ τοὺς Σλάβους καὶ Δανούς, οἱ ὁποῖοι, καταπολεμηθέντες πρὸ χρόνων ἀπὸ τὸν πατέρα του, εἶχον ἀσανίσει τότε τὴν ἐπ' ἐκείνου συστηθεῖσαν εἰς Σλίεβικον Σαξονικὴν ἀποικίαν, ἐπρουχίσθη, νικῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

8-49. Οκτωβρίου 12 του 1832.

Ε. Α.
ΤΕΡΤΗ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησία, Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία. . . . 18.
Τριμηνιαία. . . . 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μῆρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀναγρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν
Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, σταλεῖσα διὰ τοῦ Κυρίου Τραντίν.

Βασιλεῦ,
Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐσπευσε νὰ μετοχτεύσῃ εἰς ὅλον
τὸ ἔθνος διὰ τοῦ τύπου τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, τὴν ὅποιαν
ἡ ἰδίᾳ ἀπῆλause διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπιστολῆς, δι' ἧς
ἡ βασιλεία Σου πύδοχσε νὰ τὴν τιμήσῃ.

Τὸ λαμπρὸν μέλλον, τὸ ὅποιον ἡ θεία πρόνοια ἀποταμι-
εῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τὸ εἶδε φανερὰ
εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμενεστάτων αἰσθη-
μάτων τῆς Υ. Μ.

Γωνία δὲν εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὰ ὀνόματα τοῦ Βα-
σιλέως μας καὶ τοῦ Σεβαστοῦ Πατρὸς τοῦ ἐπαναλεγόμενα δὲν
φαίνονται ἀσφαλῆ ἐγγύρα τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας μας.

Αὐθόρμητοι οἱ λαοὶ, συγχαίροντες καθ' ἡμέραν τὴν Βασι-
λείαν Σου μὲ τὰς ἀναφορὰς των, καὶ εὐχόμενοι καρδίᾳς εὐχὰς
ἀναπέμπουσιν εἰς τὸν ὑψιστὸν ὑπὲρ τοῦ σεπτοῦ Βασιλέως των.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλη εὐχὴ ἐπίσης θερμὴ, ἐπίσης πάγκοινος ἐγεί-
νεται πονταχῶς, ἡ ὑπὲρ τῆς ταχείας κρῖσεως ἐν τῷ μέσῳ
ἡμῶν τῆς Ἀντιβασιλείας. Ἡ πατρὶς πασχέι, Μεγαλειότατε,
καὶ δὲν θεωροῦμεν ἄλλην θεραπείαν τῶν δεινῶν τῆς παρὰ
τὴν ταχείαν κρῖσιν τῆς Ἀντιβασιλείας.

Ἡ ἀφοσίωσις ὅλου τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ἀρτιπαγῆ θρόνον,
καὶ ἡ εὐελκρινὴς συμπράξις τῶν ἀξίων καὶ εὐφρονούντων,
θέλουσι ἀποδείξει, ἐλπίζομεν, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι εἰμεθα
ἀξιοὶ τῆς τύχης μας καὶ τῆς βασιλικῆς εὐνοίας Σου.

Τολμῶμεν καὶ αὐθὺς νὰ θέσωμεν ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
τῆς Υ. Μ. καὶ τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνακτὸς μας τὸν φόρον τῆς
ταπεινῆς μας ὑποκλίσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου (1 Σεπτεμβρίου) 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀναγρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα
τῆς Ἑλλάδος, σταλεῖσα διὰ τοῦ Κ. Τραντίν.

Βασιλεῦ,
Ἡ Ἑλλὰς, διὰ μέσου τῆς Κυβερνήσεώς της, ἔρχεται ἐκ-
καὶ νὰ ἀνγγεῖλῃ πρὸς τὸν Βασιλέα της τὰ ὁμόψυχα πρὸς
τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα αἰσθηματὰ της καὶ τὰς κατεπει-

γούσας ἀνάγκας της, ἐπικαλουμένη τὸ ὄνομά Του ὡς τὸ σύμ-
βολον τῆς ἐνώσεως.

Πάσχουσα δεινὰ παθήματα δὲν βλέπει ἄλλου σωτηρίαν
παρὰ εἰς τὴν ταχείαν ἐμφάνισίν Του εἰς τοὺς κόλπους της.

Εἰσάκουσε, Βασιλεῦ, τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ Σου, ὁ ὅποιος διὰ
τῶν καθημερινῶν ἀνχορῶν του δὲν παύει κηρύττων ἐνθου-
σιαστικῶς τὴν πρὸς τὴν ἱμετέραν Μεγαλειότητα ἀφοσίωσίν
του, τὴν πίστιν του, τὴν ὑπακοήν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου (1 Σεπτεμβρίου) 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀναγρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν
Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, σταλεῖσα διὰ τῆς ἐπιτροπῆς, συγκεκριμένης ἐκ τῶν
Κ. Αἰδ. Μικέλλη, τῶν Στρατηγῶν Κ. Μπότσαρη καὶ Δ. Πλαπούτα.

Βασιλεῦ,
Στέλλει ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν Βασιλείαν Σου τρεῖς τῶν ἐπι-
σημοτέρων ἀνδρῶν της, τὸν Ναύαρχον Ἀδρ. Μιαούλην, τὸν
Στρατ. Κ. Μπότσαρην, καὶ τὸν Στρατ. Δ. Πλαπούταν.

Δοκαστήριοι συνεργοὶ φανέντες εἰς ἀνάγκησιν τῆς ἐλευθε-
ρίας τῆς πατρίδος των, ἔρχονται νὰ εἰπωσι τὴν πεποιθήσιν
τῶν συμπολιτῶν των, ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν δύναται νὰ
ἀσφαλισθῇ καὶ νὰ παγιωθῇ παρὰ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ θρόνου.
Ἐπ' αὐτὸ τοῦτο λαβόντες τὴν ἀδειαν θέλουσι προσφέρει πασι-
φανῶς πρὸς μὲν τὸν Σεβαστὸν Ἀνακτὰ των τὸ σέβας, τὴν
πίστιν καὶ τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἔθνους, πρὸς δὲ τὴν Βασιλείαν
Σου τὴν βαθεῖαν τοῦ ἰδίου ἔθνους εὐγνωμοσύνην, διότι συγ-
κατένευσε νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ὁ φίλτατός της ἔρ-
γονται ἐπὶ τέλους νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ τὴν ἐξακολουθησιν
τῆς πατρικῆς κηδεμονίας της. Ἀς εὐδοκήσῃ ἡ Βασιλεία Σου,
εἰσακούσασα καὶ τιμῶσα τὰς ὁμοφώνους εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων
νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τοὺς πρέσβεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξ. καὶ τοῦ Ἐμπορ. Ναυτ. Γραμματεὺς
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

καίνουργια, ἑπτὰ κουπιά καὶ ἓν σίδηρον τῆς θάρ-
μας, καὶ τέσσαρα πάλαια.

Ἐν Συρῷ, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ πρόεδρος Γ. Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Ησαΐας.

Ἀρ. 104. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον

Ἐπειδὴ τὸν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἑπικρατείας εὗρισκό-
μενον Δημήτριον Ἀργυρὸν Ζαγοραῖον ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἐπαρου-
σιάσθη ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1119 πρόγραμμα τοῦ Δι-
καστηρίου τούτου, δημοσιεύθην διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερί-
δος, ἐπαρουσίασαν οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ Ροῦδῃ καὶ συντροφία ἐτέ-
ραν ἀναφορὰν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γθεσινῆς ἡμερομηνί-
ας, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας προσκαλεῖται ἐκ δευτέρου
ὁ διακληθεὶς Δημήτριος Ἀργυρὸς, ἵνα παρουσιασθῇ εἰς τὸ
Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος ἢ ὁ ἴδιος προ-
σωπικῶς ἢ δια νομίμου ἐπιτρόπου του, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ·
ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασίν
του, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀστυνομικοῦ ὑπη-
ρέτου μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πό-
λεως ταύτης, νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος,
νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου,
καὶ νὰ ἀρεθῇ ἀντίγραφον αὐτοῦ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ δια-
κληθέντος Δημητρίου Ἀργυροῦ, διὰ κτλ.

Ἐν Συρῷ, τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ιωσήφ Ησαΐας.

Ἀρ. 1751. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ νόμιμος προθεσμία τῆς ὑπ' Ἀρ. 1583
πρώτης κλήσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καταχωρηθείσης
εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἀρ. 39 τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος,
χρηγηθεῖσα τόσον εἰς τὸν ἀπόντα ἐναγόμενον Κ. Κ. Καψί-
δελον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς μεσεγγυομένους Κ. Α. Γατσιν καὶ
Ι. Μοσκοβάκη, χωρὶς οὗτοι ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς αἰτήσεις
τοῦ ἐνάγοντος Κ. Κ. Ἀναγνώστου.

Ἀναγινώσκει κατὰ νόμον ἡ αὐτὴ κλήσις μετὰ προθεσίαν δύο
μηνῶν, ἀρχομένην μετὰ τὴν καταχώρησίν της εἰς τὴν αὐτὴν
ἐφημερίδα, καὶ γνωστοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς, ὅτι, ἂν σιωπή-
σωσι καὶ δεύτερον, τὸ Δικαστήριον θέλει προδεύσει εἰς τὴν
ἀπόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὴν θύ-
ραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πόλεως
ταύτης.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ήλιαδάκης.

Τ. Ε. Γραμματεῖς Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 613. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Εἰρηνοδικεῖον Σύρας

Εἰδοποιεῖ τὸν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἑπικρατείας εὗρισκό-
μενον Κ. Γεωργίον Βασιλείου ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἐπαρουσιάσθη
εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο οὔτε προσωπικῶς, ἀλλ' οὔτε διὰ
νομίμου ἐπιτρόπου του ἐντὸς τῆς χρηγηθείσης αὐτῷ προ-
θεσμίας διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 360 καὶ ἀπὸ 8 Αὐγούστου προγράμμα-
τος τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου, δημοσιευθέντος διὰ τῆς Ἑθν.
Ἐφ., διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν Κ. ἀδελφῶν Ζυ-
γομαλά, οἱ διακληθέντες ἐπαρουσίασαν καὶ δευτέραν ἀναφο-
ράν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας, κατὰ
συνέπειαν τῆς ὁποίας προσκαλεῖται ἐκ νῦν, ἵνα ἐντὸς δύο
μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφ.
ἐμφανισθῇ ἐπὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ·
ἄλλως, τὸ δικαστήριον θέλει προδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν,
καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀστυνομικοῦ ὑ-
πρέτου μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως ταύτης· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ νὰ τοιχοκολληθῇ ἐπὶ
τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον νὰ δοθῇ εἰς τοὺς
πλησιέστερους συγγενεῖς τοῦ διακληθέντος Κ. Γεωργίου Βα-
σιλείου, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφ.

Ἐν Ἑρμούπολει Σύρας, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Π. Ζωντανός.

Ἀρ. 6139. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργους καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Σ. Κυδωνάκης, ἐπίτροπος τοῦ Κ. Ε. Μανι-
τάκη, ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀπαίτησιν
χρονολογημένην τὴν 19 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου κατὰ
τοῦ Γ. Σπιθάκη, δι' ἧς ἐπισυνάπτων τέσσαρα ἔγγραφα
ἐξαίτεται,

1 Νὰ πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας τὸ εἰς χεῖράς του εὗρι-
σκόμενον εἰσέτι ἐνέχυρον συνιστάμενον εἰς ἓνα σταυρὸν ἀδα-
μάντινον, μίαν καρφίτσαν ὁμοίως, τρία δακτυλίδια διαφόρων
εἰδῶν, καὶ ἓν ὄρμιον εἶδος σμαράγδου, διὰ νὰ πληρωθῇ
ἀπὸ τὸ τίμημα αὐτῶν μέρος τοῦ πρὸς τὸν Κ. Μανιτάκην
χρέους τοῦ Σπιθάκη.

2 Νὰ υποχρεωθῇ ὁ Σπιθάκης ν' ἀποπληρώσῃ τὰ παρ'
αὐτοῦ χρεωτούμενα 314 πεντάγραφα, ἀφ' ἧς ἐκπεσθῶσι προ-
ηγούμενως ὅσα ἤθελον συναχθῇ ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν δια-
κληθέντων πραγμάτων.

3 Νὰ υποχρεωθῇ ὡσαύτως νὰ πληρώσῃ τὸν ἔννομον
τόκον ἀπὸ 31 Σεπτεμβρίου 1831 μέχρι τῆς ἐποχῆς, καὶ ἂν
ἤθελε τελειώσει ἡ μεταξὺ τῶν διαφορὰ καὶ

4 Νὰ καταδικασθῇ ὁ Σπιθάκης εἰς τὴν ἀπότισιν ὅλων
τῶν δικαστικῶν καὶ λοιπῶν τῆς δίκης ἐξόδων.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5949 (6851) κλήσεως προσε-
κληθῇ ὁ διακληθεὶς Σπιθάκης ν' ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως
ἢ δι' ἐπιτρόπου του ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ διακλη-
θεῖσα κλήσις ἤθελε καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθν. Ἐφημερίδα.

Ἐπειδὴ μολύνῃ παρήλθεν ἡδὴ ἡ προθεσμία τῶν 24
ἡμερῶν, δὲν ἀπελογηθῇ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ
Κ. Κυδωνάκη.

Διὰ ταῦτα δυνάμει τοῦ Ἀρ. 218 τῆς Π.λ. Δικδικασίας προσκαλεῖται ἐκ δευτέρου ὁ ἀνωικημένος Σπιθάκης ν' ἀπολογηθῇ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡ παρούσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον θέλει προδεῦσαι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τοῦ Σπιθάκη, ἄλλο εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πύλιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἄλλο νὰ ἐπιμερισθῇ εἰς τὸν στενωπὸν συγγενῆ του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Μηλιάνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 6137. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ν. Καρώρης ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κ. Γ. Σπιθάκη χρονολογημένην τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίτεται,

1 Νὰ ἀπαφαισθῇ ἡ πρὸς αὐτὸν πληρωμὴ Φ. 3048 χρεωστούμενῳ παρὰ τοῦ Σπιθάκη δυνάμει τῆς ἀπὸ τὰς 18 Ἰουνίου 1831 ὁμολογίας του μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρωμῆς·

2 Νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἡ πρόωγ ὑπ' Ἀρ. 58, νῦν δὲ 636 οἰκία τοῦ Σπιθάκη, δεδομένη εἰς ὑποθήκην διὰ τῆς ἀνωτέρω ὁμολογίας, καὶ νὰ ἀποσβεσθῇ τὸ προκείμενον δάνειον ἀπὸ τὸ πῦρσμα τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς οἰκίας·

3 Νὰ καταδικασθῇ ὁ Σπιθάκης εἰς τὰ ἐξόδα τῆς ἐξ αἰτίας τῶν ἐλλείψεων τοῦ Σπιθάκη διαμονῆς καὶ ἡμεραργίας τοῦ Κ. Καρώρη ἐν Ναυπλίῳ, λογιζόμενα κατὰ τὸ εἶδος ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου μέχρι τῆς ἀποπληρώσεως τοῦ δανείου, μένοντος τοῦ δικιώματος εἰς τὸν ἴδιον διὰ τὴν ἀπαίτησιν καὶ πάσης ἄλλης προκυπτούσης ἐκ τούτου ζημίας·

4 Νὰ καταδικασθῇ ὡσαύτως εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα·

5 Νὰ μὴ λάβωσι χώραν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ προκειμένου δανείου αἱ παρὰ τῶν ἐμπόρων μηχανεύμεναι ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀκνόνιστοι αὐξήσεις τῶν τιμῶν τῶν νομισμάτων, μὴ συμβιβαζόμεναι μὲ τὸν σταθερὸν τοῦ Φοίνικος ὅρον·

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5898 (6796) κλήσεως προσεκλήθη ὁ διακληθεὶς Σπιθάκης ν' ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ διακληθεὶσα κλήσις ἔθελε καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθν. Ἐφημερίδα·

Ἐπειδὴ μολοντί παρῆλθεν ἤδη ἡ προθεσμία τῶν 24 ἡμερῶν, δὲν ἀπελογηθῇ μέχρι τούδε εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ Κ. Καρώρη·

Διὰ ταῦτα δυνάμει τοῦ Ἀρθ. 218 τῆς Πολ. Δικδικασίας προσκαλεῖται ἐκ δευτέρου ὁ ἀνωικημένος Σπιθάκης ν' ἀπολογηθῇ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡ παρούσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθν. Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον θέλει προδεῦσαι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως σου, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τοῦ Σπιθάκη, ἄλλο εἰς τὴν

κατὰ ξηρὰν πύλιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἄλλο νὰ ἐπιμερισθῇ εἰς τὸν στενωπὸν συγγενῆ του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Μηλιάνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 1242. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον

Εἰδοποιεῖ τὸν ἀπὸντα ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας Κ. Νικολάου Βαλσαμάκη, ἐπιτρόπον τοῦ Κ. Φωτεινοῦ Παυλῆ, ὅτι ὁ Κ. Ἰερώνυμος Κορίνθιος ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφοράν του ἀπὸ τὴν τρίτην τοῦ τρέγοντος, δι' ἧς ζητεῖ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς μεταξύ των ἀρξαιμένης ἐπὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου δίκης, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας προσκαλεῖται ὁ διακληθεὶς Κ. Νικολάος Βαλσαμάκης, ἵνα ἐντὸς οκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ ὁ ἴδιος προσώπων ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἄλλως, θέλει ἐνεργηθῇ ὅ,τι ἐντέλλεται τὸ Ἀρθ. 218 τῆς Πολ. Δικδικασίας.

Τὸ παρὶν νὰ κοινοποιηθῇ, κηρύττοντος ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ Νικολάου Βαλσαμάκη· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ νὰ ἀφελθῇ πρὸς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς του, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Σόφῃ, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσ. Ησαΐας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ τῆς Ρωσίας Ἀντιπρεσβεία ἔχουσα νὰ κάμῃ κοινοποιήσεις εἰς τὸν Κ. Παπαδόπουλον Σχλάβον, ποτὲ πλοίαρχον, καὶ ἀγνώστων τοῦ εὐρίσκειται, τὸν προσκαλεῖ νὰ παρῆλθῃ εἰς τὸ γραφεῖν της, ἢ νὰ δηλοποιήσῃ πρὸς αὐτὴν τὸν τρόπον τῆς διαμονῆς του. Παρακαλεῖ περὶ πλέον τοὺς ὅσοι ἔχουν κάμειν εἰδήσιν περὶ τοῦ περὶ τοῦ λόγου, νὰ λάβωσι τὴν καλωσύνην νὰ τὴν διακοινώσωσι πρὸς αὐτήν.

Εἰδοποιούνται οἱ μέτοχοι τοῦ ἐν Σόφῃ ἀστυνομικοῦ καταστήματος, ἡ Φιλεμπορικὴ Ἀσφάλεια, ἥτις ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου ληγόντος ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐταιρίας, ἀναμειβείσης τῆς διαρκείας της κατὰ δευτέραν περίδον, χωρὶς τὴν ἐνδιαλαμβανομένην περὶ χρηγίας ἀμειβῶν ὑποχρεώσιν εἰς τὴν ἀπὸ πρώτης Μαρτίου παρελθόντος προᾶν τῆς ἐταιρίας, καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον 12 τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ Κύριοι μέτοχοι, ὅσοι δι' ἀπουσίαν ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν δὲν ἐπαιρέσαν τὴν θέλησιν των, νὰ τὸ κάμουν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ αὕτη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἐφημερίδα, ὅστις μετὰ τὴν προθεσμίαν αὐτὴν ἡ ἐταιρία θέλει διατάξῃ ἄλλως πῶς τὰς θέλει των.

Ἐν Ἐρμούπολει Σόφας, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Φιλεμπορικῆς Ἀσφαλείας.

αφ' ἧς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος, σταθεῖσα διὰ τῆς πρεσβείας, συγκειμένης ἐκ τῶν Κ. Ἀνδρέαν Μιαούλη, Κ. Μπουτσάρη καὶ Δ. Πλαπούτα.

Ὁ στέργει πλέον ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ συγχάιρῃ μακρὸν τὸν Βασιλέα τοῦ ἔρχεται, διὰ μέσου τῶν πρεσβείων τοῦ Ναυάρχου Α. Μιαούλη, τοῦ Στρατηγοῦ Κώστα Μπότσαρη, καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Δημητρίου Πλαπούτα, νὰ εἴπῃ καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς πρὸς τὴν Βασιλείαν Σου, ὅτι μετὰ τύσας ἀδυναμίας καὶ τριχυμίας εὐρίσκει τὸ τέρμα τῶν δεινῶν συμφορῶν τοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς πατρίδος τοῦ ἀνάβαν τῆς ἱμετέρας Μεγαλειότητος ἔρχεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγαλλίασίν τοῦ εἰς τὴν εὐτυχῇ ταύτην περίστασιν, νὰ θέσῃ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ Βασιλέως τοῦ τὸν φόρον τῆς πίστεώς τοῦ, καὶ νὰ διατρανώσῃ, ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον θέλει περικυκλώσει μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ.

Συμμέτοχος ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῶν αἰσθημάτων ταύτων ὁλοκλήρως τοῦ ἔθνους, τολμᾷ νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ τῶν στέλλομένων πρεσβείων τὴν Βασιλικὴν Σου εὐμένειαν. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1832

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον, ἡ Πριγκηπέσσα Αῶβιτς, φέρουσα σημαίαν τοῦ Ἀντιναυάρχου Κ. Ρίκορδ, ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας.

Τῇ 5 ὁ στρατηγὸς Γκεενὼ καὶ διάφοροι αξιωματικοὶ ἔφθασαν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ φορτηγοῦ πλοίου ὑπ' Ἀρ. 18.

Μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν, τὸ ἀτμοκίνητόν μας, ὁ Ἑρμῆς, ὑπέστρεψε τέλος πάντων σῶον καὶ ἀελαβές, ἀφ' οὗ ἀπέβιβασεν εἰς τὴν Ἀγκῶνα τὸν λοχαγὸν Τρεντίνην, σταλέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῆς Βαυαρίας μὲ τὰ πρὸς τὴν Διοίκησιν μας ἔγγραφα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κωνσταντινούπολις, 8 Σεπτεμβρίου. Ἐδῶ περιμένεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὁ μέγας Βεῦλης, ὅς τις θελεῖ ἀναλάβει τὴν διοίκησιν τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ στρατεύματος φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ παρουσίᾳ τοῦ εἶναι ἀκόμην ἀναγκαίᾳ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἔπειθῃ, μ' ὅλον ὅτι τὰ πάντα διευθετήθησαν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας, εἶνε ὅν, μῆνες ἤδη ἀφ' οὗ διορίσθη ἀρχιστρατηγὸς τοῦ στρατεύματος τῆς Ἀσίας, καὶ ἀκόμη δὲν ἠμπόρεσε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆαν τοῦ θεσιν.

— Ἡ εἰδήσις ἔφθασεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ χολέρα ἐνέσκηψεν εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν στρατεύμα.

— Ἡ πανώλης προδίδει τρομερὰ καθήμεραν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ φοβούνται μήπως διὰ τὴν ὕμνην καὶ τὸ εἶδος τῆς κάμνι πάλιν ἐπυγῇ. Φερμένα ἐκδίδονται καθ' ἑκάστην περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων, καὶ οἱ εὐκαταστατοὶ τῶν πο-

λιτῶν ἐκάστου ἔθνους συνέρχονται ἐντελέςατα εἰς τοὺς αὐτοὺς ἡμεῖς πατρικοὺς σκοποὺς τῆς κυβερνήσεως, ὥστε μέχρι τοῦδε μόνον σχεδὸν οἱ πτωχοὶ ἐκτυπήθησαν ἀπ' αὐτὴν τὴν τρομερὰν μάστιγα. Εἰς τοὺς στραῶνας, τὰ δικαστήρια, καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ δημόσια μέρη ἐπικρατεῖ ἀξιοθαύμαστος εὐταξία. Ἐφροντίς, μὲ τὴν ὑποίαν ἐκτελοῦνται τὰ διάφορα προφυλακτικὰ μέτρα καὶ καπνίσματα, εἶνε ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου.

Μάλτα, 28 Σεπτεμβρίου. — Γράφουσιν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὡς βέβαιον ἀπὸ τὰς 25 τοῦ λήγοντος, ὅτι ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐμήνυσεν εἰς τὸν Καπετάν-πασαν, εὐρισκόμενον εἰς Μαρμωρίκι¹, ὅπου ὁ Σουλτανικὸς στῆλος εἶχεν ὑπάγει πρὸς ὕδρεϊν, προβάλλων συμβιβασμοὺς περὶ τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Πόρτας ὑφισταμένης διαφορᾶς. Ἡ πρότασις τοῦ εὖρε, λέγουσιν, εὐμενῇ ἀποδοχῇ, καὶ μετ' ὀλίγον εἰδοποιήθη ὁ ναύαρχος τῆς Αἰγύπτου, ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν δύο στόλων ἐχθροπραξίαι θεωροῦνται ὡς ἀνατεθλημέναι, μέχρις οὗ φθάσῃ ἡ ἀπόκρισις τοῦ Σουλτάνου.

Ἐν τούτῳ ὁ Μεχμέτ - Ἀλῆς ἐξέτεινε κατὰ ἑκρὰν τὰς κατακτήσεις τοῦ ἕως τὸ Μιχράσι, τὸ Μερδίνι, τὴν Καισάρειαν², τὰ Ἄδανα καὶ τὴν Ταρσὺν, καὶ ἴσως ἔω, τώρα νὰ ἐκυρίευσεν καὶ τὴν Ἀττάλειαν.

Περὶ τῆς Αἰγύπτου ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Μονήτορος.

Ὅταν ἡ Αἴγυπτος ἐκυρίευσεν παρὰ τοῦ Σουλτάν - Σελῆμ τοῦ Α', ὑπεχρεώθη νὰ προμηθεύῃ διηκνῶς μὲ σῖτον τὴν Μέκκαν καὶ Μεδίνην, νὰ πληρῶνῃ εἰς τὴν ἱψηλὴν Πόρταν ἐτήσιόν τινα φόρον, μέρος εἰς χρήματα, καὶ μέρος εἰς ῥέζι καὶ ἄλλα γεννήματα κατ' ἀναλογίαν τῆς συγκομιδῆς ἐκάστου ἔτους, καὶ τὸ ἐπιλοιπὸν τῶν δημοσίων προσόδων νὰ τὸ μεταχειρίζεται εἰς ἐπισκευὴν τῶν προχωμάτων τοῦ Νείλου καὶ τῶν φρουρίων τῆς χώρας, καὶ εἰς διατήρησιν τοῦ στρατεύματος.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι περιῆλθον τότε εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν κυριότητα, ἀφέθη εἰς τοὺς παλαιοὺς προεστώτας τοῦ τόπου, διατελοῦντας ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, καθιερωθεῖσαν διὰ τῆς ἐτήσιου ἀποφορᾶς καὶ τοῦ δασμοῦ.

Μακρὰ περίοδος ὑποταγῆς καὶ ἡσυχίας εἶχεν ἤδη παρέλθει μετὰ τὴν κατακτησιν, ὅταν πρὸ 50 χρόνων, ἐπὶ Σουλτάν - Μουσταφᾶ, ἕνας ἀπὸ τοὺς τοπάρχας τῆς Αἰγύπτου, ὁ Ἀλῆ - μπης, διοικητὴς τοῦ διαπλέοντος τότε τὴν Μεσόγειον Αἰγυπτιακοῦ στόλου, ἐπανεστῆ κατὰ τῆς Πόρτας, καὶ οἱ φατριασταὶ τοῦ ἤγειραν εἰς ἀποστασίαν ὅλην τὴν χώραν. Τελευτηθέντος τοῦ ἐπικρατοῦντος τότε πολέμου, ὁ Καπετάν - Χασάν - Πασας διευθύνθη κατὰ τῆς Αἰγύπτου μὲ πολυαριθμὸν στόλον καὶ στρατεύματα πρὸς ἀπόδοσιν, ἐτιμώρησε τοὺς ἀποστάτας, κατεδίκασεν εἰς αἰφυρίαν ὅσους δὲν ἠμπόρεσε νὰ συλλάβῃ, εἰρηνοποίησεν ἐντελῶς τὴν χώραν, καὶ διώρισεν Πασᾶν ἐπιφορτισθέντα παρὰ τῆς Πόρτας τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διοικήσεως διέμενεν ἀμετάσβεστον ἄχρι τῆς εἰσβολῆς τῶν Γαλλῶν, καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀποκατέστη πάλιν, ὡς τὸ πρὶν, ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νῦν Σουλτάνου τῆς Αὐτοκρατορίας Χοσεφ Μεχμέτ - Πασα.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς διοικήσεώς τοῦ ὁ Χοσεφ - Πα-

(¹) Ἀμάν καὶ σκῆλα τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν εἰσόδον καὶ πύλιν τῆς ἀπέναντι τῆς Ρόδου.

(²) Ὅχι τῆς Καπαδοκίας, ἀλλὰ τῆς Καρμανλίας, ἀπέχεσθαι 40 ἡμέρας πρὸς τὸ Ἀντικωνιστὸν τῷ Ιανίῳ.

καθυποτάττων ἐν διαστήματι δέκα χρόνων, μέχρι τῶν χρόνων τῆς Κιμβρικῆς χερσονήσου· τὸν βασιλέα τῆς ὁποίας ἀγκάσας ὁ ἀπαρνηθῇ τὴν εἰδωλολατρείαν, κατέστητε διαπιστοῦς ἐπισκοπῆς, διὰ νὰ στερεώσῃ τὴν χριστιανωσύνην εἰς τὰ μέρη.

Συγχρόνως ἐγκαταστήσας Δούκας τῆς μὲν Βυαρίας τὸν Λατιθέοντα ἤδη ἀδελφόν του Ἑρρίκον, τῆς δὲ Λοθαριγγίας τὸν ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρόν του Κορράδον, καὶ τῆς Σουηθίας τὸν υἱόν του Ροδόλφον, συνοικήσαντα μὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Σουηκικοῦ Δουκὸς Ἑρμάννου, ἤνωσεν εἰς τὸν οἶκόν του ὅλας τὰς ἐκτὸς τῆς μεγάλης ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου.

Αἱ ἐσωτερικαὶ τῆς Ἰταλίας ταραχαὶ ἔδωκαν τὸ ἐνδόσιμον τὴν τύχην τοῦ Ὄθωνος διὰ νὰ τὸν προσφέρῃ τὴν κυριαρχίαν καὶ τούτου τοῦ βασιλείου. Ἀδελφαί, ἡ ὠρμία χήρα τοῦ Λοθάρου, διαδόχου τοῦ Οὐγώνος, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ περὶ γάμου πρόβληματα τοῦ Ἀδαλδέρτου, υἱοῦ τοῦ Βερεγγάρου, ὅς τις, φαρμακώσας, καθὼς ἐλέγετο, τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ σφεθὲς βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἠθέλησε δι' αὐτοῦ τοῦ συνοικισμοῦ νὰ στερεώσῃ τὸ σέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἐπροσχάλεσεν εἰς βοήθειάν της τοὺς Γερμανοὺς, καὶ ἐπροσέφερε τὴν χεῖρά της εἰς τὸν Ὄθωνα, ὅς τις, ὑπερβὰς τὰς Ἀλπεις τῷ 951 ἔτει, καὶ νικῆσας τὸν Βερεγγάρον, ἐστέφθη βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Πρυϊν, μητροπολὶν τῆς Λομβαρδίας, πανηγυρίσας ἐκεῖ καὶ τοὺς νέους γάμους τοῦ πολυτελέστατου καὶ λαμπρότατου.

Ἀλλ' ὁ νέος οὗτος δεσμὸς ἤγειρεν ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος οἰκιακὰς ἀνησυχίας· ὁ υἱὸς καὶ ὁ γαμβρὸς του, συνεργούντες καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Μογουντίας, ἐπανεστήσαν, καὶ νικηθέντες, μετὰ διετῇ ἐπίμονον ἀντίστασιν, τῷ 958 ἐπεκαλέσθησαν καὶ ἐπέτυχον μὲν τὸ ἔλεος τοῦ Ὄθωνος, ἔγραψαν ὅμως τὰ δουκᾶτα των, τὰ ὁποῖα ὁ Ὄθων, διὰ ν' ἀποδείξῃ πόσον ἐπροτιμοῦτε τὸ κινὸν παρὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἔδωκε τὸ μὲν εἰς τὸν κόμητα Βουρχάρδον, τὸ δὲ εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κολωνίας.

Ἐν τούτῳ οἱ Οὐγγροι, σωφρονισθέντες πρὸ χρόνων ἀπὸ τὸν Ἑρρίκον, εἶχον ἀρχίσει πάλιν τὰς ἐπιδρομάς των, καὶ ἐπροχώρησαν λεηλατοῦντες μέχρι τῆς Σουηθίας· ἀλλ' ὁ Ὄθων, συναΐσας τῷ 955 ἔτει στράτευμα ἐθνικὸν εἰς τὴν Αὐγούσταν, τοὺς ἐνίκησε, πεσόντος γενναίως εἰς ταύτην τὴν μάχην καὶ τοῦ γαμβροῦ του, καὶ τοὺς ἐπῆρε τὴν Παννονίαν.

Αἱ ταραχαὶ τῆς Γερμανίας ἐνεθάρρουν τὸν νικηθέντα Βερεγγάρον, διορισθέντα ἄρχοντα ὑποτελῆ τῆς Ἰταλίας, ν' ἀνακηρύξῃ ἐαυτὸν ἀνεξάρτητον· ὁ Ὄθων, ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ κατὰ τοῦ ἀποστάτου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πάππα Ἰωάννου τοῦ IB', ἀποσταλὲς υἱὸς τοῦ Ροδόλφου, ἐστράτευσεν ἀπὸ τὰς Ἀλπεις αὐτὸς τῷ 961, καὶ σφεθὲς αὐτοκράτωρ εἰς Ρώμην ἀπὸ τὸν Πάππαν, ἀφ' οὗ πρῶτον ὠρκίσθη, κατὰ τὴν συνήθειαν, νὰ μὴ πράξῃ ἐχθρικὸν τι κατὰ τῆς ἐκκλησίας, διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν εἰς Λομβαρδίαν πρὸς καθυσύχαιν τῆς Ἰταλίας, ὅπου πληροφορηθεὶς τὰς κατ' αὐτοῦ σκευωρίας τοῦ Πάππα, καὶ τὴν ἀτακτον διαγωγὴν του, ὑπῆγε τρίτον εἰς τὴν Ρώμην, καὶ συγκαλέσας σίνονδον ἐπισκόπων, αὐτὸν μὲν διχφυγόντα καθάισεν, ἀντικατέστησε δὲ τὸν σκευοφύλακά του, ὀνομασθέντα Λέοντα Η', τὸν ὁποῖον ὅμως, ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὄθωνος, διώξαντες οἱ Ἰταλοὶ, μετεκάλεσαν τὸν Ἰωάννην, καὶ τούτου ἀποθανόντος, ἐξελέξαντο Βενέδικτον τὸν Ε' (964).

Πλήρης θυμοῦ ὁ Ὄθων ἐπιστρέφει κατὰ τῶν Ρωμαίων ἀπὸ Πρυϊας, ἀφ' οὗ διέταξε τὰ πράγματα τῆς Λομβαρδίας,

καὶ ἐξορίσας διὰ βίου τὸν Βερεγγάρον, ἐκυρίευσεν διὰ τῆς βίας τὴν Ρώμην, καὶ συγκαλέσας νέαν σίνονδον, ἀνεγνώρισεν πάλιν Λέοντα τὸν Η', τὸν δὲ Βενέδικτον ἐξορίσας, ὑπέστρεψε μόλις εἰς τὴν ἀγαπητὴν του Σαξονίαν.

Ἀλλ' ἠναγκάσθη μετ' οὐ πολὺ νὰ στρατεύσῃ καὶ πέμτον κατὰ τῆς Ρώμης τῷ 966, καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς τὴν πλῆθον τοὺς Ρωμαίους, διώχνοντας τὸν διάδοχον τοῦ Λέοντος Ἰωάννην τὸν ΙΓ'. Προστάξας λοιπὸν νὰ κριθοῦν καὶ νὰ κρεμασθοῦν δεκατρεῖς τῶν πρωταιτίων οἱ ἐπιφανέστεροι, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῶν Γραικορωμαίων, Νικηφόρον τὸν Β', ὅστις τὸν ἐπέπληξε διὰ τοῦτο, ὅτι οἱ καταδικασθέντες εἶχον κριθῇ κατὰ τοὺς νόμους τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Πάππας ἔστειλε τότε πρὸς εὐγνωμοσύνην αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης τὸν υἱὸν τοῦ Ὄθωνος, Ὄθωνα τὸν Β', τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶν ὁ πατὴρ νὰ νυμφεύσῃ μὲ βασιλίδαν Γραικὴν, διὰ νὰ ἐνώσῃ τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐπίλοιπον μέρος τῆς Ἰταλίας, κρατούμενον ἀκόμην ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὴν μεγάλην του ἐπικράτειαν, ἔστειλε πρέσβεις εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς Νικηφόρον τὸν Φωκᾶν, σύζυγον δεύτερον τῆς Θεοφανούς, ζητῶν τὴν θυγατέρα αὐτῆς καὶ τοῦ πρόην αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ, νύμφην εἰς τὸν υἱόν του· ἀποποιηθέντος δὲ τοῦ Νικηφόρου τὸν γάμον χλευαστικῶς, εἰσέβαλεν ὁ Ὄθων εἰς τὴν Απουλίαν, καὶ φονευθέντος ἐντούτοις τοῦ Νικηφόρου, ὁ διάδοχός του Ἰωάννης Τζιμισκής, τρίτος ἀνὴρ τῆς Θεοφανούς, εἰρηνεύσας μὲ τὸν Ὄθωνα, ὑπ' ἀνδρευσεν τὴν προγονὴν του Θεοφανίαν τῷ 970 μὲ τὸν υἱόν τοῦ Ὄθωνος Ὄθωνα τὸν Β'.

Ἡ ἑλληνικὴ αὕτη βασιλίς συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν φιλομάθειαν τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους. Ὁ δὲ Ὄθων, ἀφείδων τὴν ταρχιώδη Ἰταλίαν, ἀφ' οὗ κατέστησεν ὑποτελεῖς τοὺς ἡγεμόνας Οὐνεβέντου καὶ Καπύης, προσθεὶς εἰς τὸν τελευταῖον τούτον καὶ τὰ δουκᾶτα Σπολέτου καὶ Καμαρίνου, ἦλθε ν' ἀφιερῶσιν τὰς τελευταίας στιγμὰς του εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ διὰ ν' ἀστερεώσῃ τὴν χριστιανωσύνην εἰς τὰς δορικτήτους Σλαβικὰς ἐπαρχίας, διώρισε τέσσαρας ἄλλας ἐπισκοπὰς, καὶ κατέστησεν ἀρχιεπίσκοπον ὅλης ταύτης τῆς χώρας τὸν ἀρχιερέα τῆς ἀγαπητῆς του πόλεως Μαγδεβούργου, τὴν ὁποίαν ὁχυρώσας ἐκκλώπισε μεγαλοπρεπέστατα, ἔχων ἤδη παρεκτός τῶν ἄλλων προσόδων καὶ ἀξιώματα μετὰλλεῖα ἀργύρου πλησίον τῆς Γοσλαρίας.

Στερεώσας τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς φρονήσεως καὶ θεοσεβείας του ὅσα προσεκτήσατο διὰ τῆς ἀνδρείας του, ἀπέθανεν ὁ μέγας τῷ ὅτι Ὄθων μετὰ τριακονταετῇ ἐνδοξῶν βασιλείᾳ τῇ 3 Μαΐου 973 εἰς Μεμβέρην, καὶ ἐτάφη εἰς Μαγδεβούργον, καταλιπὼν φήμην ἰσχυροῦ δυνάστου, καὶ μετρίφρονος καὶ δικαίου ἡγεμόνος.

Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ λαμπροῦ τούτου ἀνδρὸς ἦτον ἄξιον τῶν ἐσωτερικῶν του προτερημάτων. Εἶχεν ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπές, ὄμματα σπινθηροβλαῦντα, πρόσωπον κοκκινωπὸν, ξανθὰ μαλλιά καὶ μακρὰ γένεια· τὸ βάδισμα του ἦτο σφοδρὸν καὶ ταχύ, καὶ ἡ στολή του πάντοτε ἐγγύς· εἶχε μέγα ἀντιληπτικὸν διὰ τὰς ξένας γλώσσας, καὶ μὲ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειάν του ἦτο πάντοτε ἱλαρὸς καὶ γλυκὺς.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.